

The International Scientific Association "Science & Genesis"

"SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015"

International scientific and
practical congress

20 February 2015
in Vienna (Austria)

ISBN 978-9-091566-13-8

The European Scientific and Practical Congress “SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015”
Published by order of the Scientific Presidium of the Council of the International Scientific
Association “Science & Genesis”.

Scientific and practical edition: Austria, 20 February 2015. Publishing Center of The International
Scientific Association “Science & Genesis”, Prague, Czech Republic, 2015, Volume 2, p. 214.

“SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015” is a scientific edition, focused upon the academic perspectives of science. While striving for a balance of theory and application, edition is ultimately dedicated to developing theoretical constructs. Its strategies are to invite and encourage offerings from various disciplines; to serve as a forum through which these may interact; and thus to expand frontiers of knowledge in and contribute to the science. In this role, editions both structures and is structured by the research efforts of a multidisciplinary community of scholars.

Benefits to authors

We also provide many author benefits, such as free PDFs, a liberal copyright policy, special discounts on r publications and much more.

Please see our Guide for Authors for information on article submission. If you require any further information or help, please visit our support pages: <http://http://science-genesis.com>

Theses of reports are presented in author’s edition as of international and national legislation on the date of the Congress.

Published in author’s edition. Editorial department is not responsible for the contents.

Editorial opinion may be different from the views of the authors.

Please, request the editors’ permission to reproduce the content published in the journal.

ISBN 978-9-091566-13-8

9 789091 566138

© Authors, 2015

VOLUME 2 CONTENT

HUMANITARY SCIENCES:

Section 5. Management

Сидоренко О.В.

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СЕЛЕКТИВНОЙ РЕГИОНАЛЬНОЙ ПОЛИТИКИ
ГОСУДАРСТВА 7

Станкевич І. В.

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОСВІТНЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ЧЕРЕЗ МОТИВАЦІЮ 10

Section 6. Pedagogy

Білавич Г.В.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ДІТЕЙ
ТА ДОРОСЛИХ У ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ НА ПОЧАТКУ ХХ СТ. 13

Бішевець Н.Г.

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ДО ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В
ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД НАПРЯМКУ НАВЧАННЯ 17

Гуменюк І.М.

ФОРМУВАННЯ ДОКУМЕНТНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДІВ У КОНТЕКСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ „УКРАЇНСЬКА МОВА
(ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)” 18

Добровольська Л.С., Мироненко Т.П.

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО
КОНТЕКСТУ: ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ФОРМ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ 22

Москалюк Е. В.

ЛИНГВОДИДАКТИЧЕСКАЯ МОДЕЛЬ ОБУЧЕНИЯ АНГЛИЙСКОЙ ПУБЛИЧНОЙ РЕЧИ
БУДУЩИХ ПОЛИТОЛОГОВ 26

Москалюк Н. В.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ – ДОСЛІДНИКА ДО РОБОТИ
В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ 29

Степанюк А.В., Грубінко В.В.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА ІНСТИТУЦІЙНОМУ РІВНІ 33

Щиделко А. В.

ОСВІТНІ ЦІННІСНІ ОРІЕНТАЦІЇ МОЛОДІ 39

Ялович А.В.

ВПЛИВ ПРОЦЕСУ ПОЕТАПНОГО ФОРМУВАННЯ РУХОВОГО НАВИКУ НА РІВЕНЬ
ЗАСВОЄННЯ ТЕХНІКИ СТРИБКА У ВИСОТУ СПОСОБОМ „ПЕРЕСТУПАННЯ” 42

Section 7. Psychology

Кобзев Р.А.

ВЛИЯНИЕ УРОВНЯ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ НА ЦЕННОСТНО-
ОРИЕНТИРОВАННЫЕ УСТАНОВКИ ЛИЧНОСТИ 49

Section 8. Physical culture

Блиствів Т.В.

ОСОБЛИВОСТІ РУХОВИХ ПРІОРИТЕТІВ НА ДОЗВІЛЛІ ВИХОВАНЦІВ ЦЕНТРІВ
ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКОГО ТУРИЗМУ 53

<i>Сергієнко К.М., Джуха Х. Ш., Писаренко Г. А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМ ВИХОВАННЯМ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ОСЛАБЛЕНИМ ЗОРОМ	55
<i>Сергієнко К.М., Носова Н.Л., Сергієнко І.Р.</i> АНАЛІЗ СТАВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ПЛАВАННЯ	59
<i>Якимшин Я.В.</i> МЕТОДИ ТА ФОРМИ САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	61
Section 9. Philology	
<i>Корягина А. Ю.</i> ФОНОСТИЛИСТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ РЕЧИ СЛУЖАЩИХ ГЕРМАНИИ	64
<i>Тягло Л.В.</i> ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ МІКРОПОЛЕ «КЕРУВАННЯ КОСМІЧНОЮ РАКЕТОЮ»	67
<i>Савюк А.М., Чередніченко О.О.</i> АСПЕКТИ РОЗУМІННЯ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ ТА ЙОГО ІНТЕРПРЕТАЦІЇ НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС»	71
Section 10. Economy	
<i>Гудзенко Н. М.</i> ЕТАПИ ПЛАНУВАННЯ ЗБУТОВОЇ ПОЛІТИКИ	74
<i>Данилина С.А.</i> ГЛОБАЛЬНЫЙ СТРУКТУРНЫЙ КРИЗИС И ЕГО ВЛИЯНИЕ НА УКРАИНУ	77
<i>Koisiurubenko A. N., Iorgachova M.I.</i> AREAS OF PUBLIC POLICY IN SUPPORTING THE FORMATION AND THE USE OF FINANCIAL RESOURCES OF HOUSEHOLDS	80
<i>Лесюк А. С.</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ОЦІНКИ ЙМОВІРНІСТІ НАСТАННЯ БАНКРУТСТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	85
<i>Льщикова Ю.В.</i> НЕМАТЕРИАЛЬНЫЕ АКТИВЫ В ПРОЦЕССЕ КАПИТАЛИЗАЦИИ РЕГИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ	87
<i>Марченко О. С.</i> НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЧЕРЕЗ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	90
<i>Носик О. М.</i> ДЕСТРУКЦІЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ: СУТНІСТЬ, ВИДИ	92
<i>Обозна А. О.</i> АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНСТИТУТУ КОРПОРАТИВНИХ ВЕНЧУРНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК СКЛАДОВОЇ ІННОВАЦІЙНИХ СИСТЕМ МЕЗО- ТА МАКРОРІВНЯ	95
<i>Павлова С.Н.</i> ОЦЕНКА УРОВНЯ ИННОВАЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ РЕГИОНА	98
<i>Пархоменко Л.А.</i> ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ РИНКУ ОЛІЙНИХ КУЛЬТУР	100
<i>Савіна С.С.</i> ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЙОГО ПРОДУКЦІЇ	102
<i>Sasina L. A., Statycka O. N.</i> OPERATION AND DEVELOPMENT OF PERSONNEL	105
<i>Смолий Л.В.</i> СОЦІАЛЬНЕ ІНВЕСТУВАННЯ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛЮДСЬКОГО	

Сергієнко К.М.*к. фіз. вих., доцент**кафедри кінезіології Національного університету фізичного виховання і спорту України, м.**Київ, Україна***Джуха Х. Ш.***аспірант**кафедри кінезіології Національного університету фізичного виховання і спорту України, м.**Київ, Україна***Писаренко Г. А.***студент**кафедри кінезіології Національного університету фізичного виховання і спорту України, м.**Київ, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМ ВИХОВАННЯМ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ОСЛАБЛЕНИМ ЗОРОМ

Аналіз спеціальної науково-методичної літератури показав, що на початку ХХІ століття стрімкого розвитку набув напрямок адаптивного фізичного виховання (АФВ). Це зумовлено тим, що значно збільшилась кількість осіб з особливими потребами. Літературні дані Л.А. Єракової [7, с.12], А.А. Дяченко [3, с.9], О.А. Юрченко [12,с.100] свідчать про те, що станом на 2000 рік в Україні нараховувалось 2,5 мільйона осіб з особливими потребами, у 2006 році 2,7 мільйонів, а у 2011 році, їх кількість становить 5 мільйонів громадян, що складає 10 % осіб від загальної кількості людського населення в країні.

Як відзначає низка авторів [4,с.361 9,с.43, 11 с.212] причиною збільшення осіб з особливими потребами і в тому числі людей з порушенням зорового аналізатора є чинники як екзогенного, так і ендогенного характеру. В основному до екзогенних відносять: механічні (удари, рани, каліцтва), незадовільна екологія, неналежна медична допомога, вживання алкоголю, тютюнових та наркотичних засобів, бідність, важкі умови фізичної та розумової праці. А до ендогенних відносять: генетичні аномалії, нездоровий спосіб життя матері під час вагітності, перенесення захворювання (менінгіт, віспа, грип і т.д.) [4, 9, 10, 11].

Численні дослідження вітчизняних та зарубіжних дефектологів [5, с.213, 6, с.216, 9, с.111] свідчать про те, що серед загальної кількості осіб з особливими потребами 25-30 % займають люди з повною або частковою втратою зору. І нажалі, серед них, значна кількість це діти до 16 років.

Представлена негативна динаміка, що свідчить про постійне збільшення людей з вадами в розвитку, стала загрозою для демографічного, соціокультурного та економічного розвитку країни та всього світу [2, 8].

Розглядаючи негативну тенденцію спеціалісти та науковці багатьох країн здійснюють пошук ефективних методичних підходів щодо організації занять АФВ для дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором [2, 6, 11].

На основі даних спеціальної науково-методичної літератури, які стосуються проблеми покращення процесу АФВ Л.А. Єраковою [7, с.123] запропоновано фітнес-технологію оздоровчого напрямку. Основна її мета полягає в соціалізації школярів з послабленим зором в умовах навчального процесу школи-інтернат. Тобто діти молодшого шкільного віку з послабленим зором залучені до керівництва навчального процесу над сліпими однокласниками на уроках адаптивної фізичної культури. У своїй праці автор розглянула особливості АФВ сліпих і дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором з урахуванням рівня фізичного стану.

Одним із напрямків вирішення представленої проблеми автором А.А. Дяченко [3, с.132] розроблено та науково апробовано корекційну технологію порушення постави у молодших школярів з послабленим зором, що дозволила вирішати оздоровчі завдання у процесі АФВ. Представлена корекційна технологія розроблена дослідницею на основі даних констатувального експерименту. Автор виявила недоліки в просторових показниках кінематики ходьби, гоніометричних даних біокінематичних пар опорно-рухового апарату та вертикальної стійкості тіла молодших школярів з послабленим зором при цьому порівнюючи їх із практично здоровими однолітками.

На основі даних спеціальної науково-методичної літератури та власних результатів констатувального експерименту автором О.А. Юрченко [12, с.102] розроблено та апробовано в спеціалізованій школі-інтернат модульну технологію корекції порушень просторової організації тіла для дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором. Особливість представленої модульної технології полягає в тому, що вона носить диференційований та індивідуалізований характер. Тобто науковець визначив функціональні взаємозв'язки вертикальної стійкості тіла та кінематики ходьби у дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором з різними типами постави.

Звертаючи увагу на той факт, що кількість дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором у яких виявлено функціональні порушення опорно-рухового апарату постійно зростає, даний напрямок наукового дослідження є актуальним та своєчасним.

Роботу виконано згідно зі Зведеним планом НДР у сфері фізичної культури та спорту на 2010-2015 рр. Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України за темою 3.7 "Вдосконалення біомеханічних технологій у фізичному вихованні, реабілітації та спорті з урахуванням індивідуальних особливостей моторики людини" (номер державної реєстрації 0111U001734).

Мета дослідження – проаналізувати дані спеціальної науково-методичної літератури з питань розвитку адаптивного фізичного виховання у дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором.

Методи дослідження: аналіз спеціальної науково-методичної літератури та передовий досвід фахівців у галузі АФВ у дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором.

Результати дослідження та їх обговорення Адаптивна фізична культура (АФК) в цілому та всі її види (АФВ, фізична реабілітація, корекційна педагогіка, лікувальна фізична культура) покликані за допомогою раціонально організованої рухової активності, використовуючи збережені функції, стан здоров'я, природні ресурси і духовні сили, максимально реалізувати можливості організму особистості для повноцінного життя, самовдосконалення та творчої діяльності [4, 5, 6].

Звертаючи увагу на представлене визначення, слід відмітити важливість та цінність галузей АФК та АФВ в процесі соціокультурного та духовного розвитку особистості з вадами в стані здоров'я.

В представленому напрямку необхідно відмітити значний вклад у розвиток АФВ таких науковців як С.П. Євсєєв [4, 5, 6], Л.В. Шапкова [10, 11], Р.В. Чудна [9] і т.д. Результати досліджень Л.В. Шапкової [10, 11] лягли в основу розробки концепції теорії АФК, як системи наукових знань та базову наукову дисципліну, яка включає в себе:

1. Методологічні основи АФВ: понятійний апарат, аксеологічні та світоглядні концепції;
2. Теоретико-методичні основи АФК, які базуються з урахуванням специфічних та типових порушеннях рухової та психічної сфери осіб з обмеженими можливостями та інвалідів різних нозологічних груп; розроблена система педагогічних завдань, засобів та методів корекції, компенсації та профілактики рухових та психічних відхилень, виховання та самовиховання особистості, форми організації фізкультурної діяльності;
3. Встановлено роль та місце теорії АФК в системі вищого професійного навчання, її інтеграція з фундаментальними та міждисциплінарними знаннями про людину, детермінанти навчальної діяльності, її ведуча роль у викладанні окремих методик АФК, безперервної педагогічної практикою за профілем майбутньої спеціальності та науково-дослідної роботи студентів;

4. Визначені основні компоненти структури педагогічної діяльності спеціаліста АФК [10, 11].

Представлена автором Л.В. Шапковою [10, 11] концепція теорії АФК відповідає вимогам, які пред'являються до теоретичних дисциплін: визначено мету, завдання, предмет, об'єкт вивчення, термінологію, цілісний предметний зміст, методологію, структуру, міждисциплінарні зв'язки, педагогічні детермінанти, зв'язок з наукою та практикою, потребу в кадрах. Теорія АФК є частиною фізичної культури, що виражається в послідовності, єдиній методології, яка відображає базові основи фізичної культури як педагогічного та соціокультурного явища. Як теоретична дисципліна Державного стандарту теорії АФК представляє мультифункціональну галузь знань, яка інтегрується в фундаментальні знання медико-біологічних та психолого-педагогічних циклів, носить гуманітарно-освітній характер, що відповідає освітній доктрині гуманізації вищої школи.

Експериментальними дослідженнями О.В. Анфілатової [1, с.15] визначені основні принципи безперервного адаптивного фізичного виховання: безперервного та комплексного педагогічного впливу, диференційованого та індивідуалізованого підходів. Їх реалізація створює сприятливі умови для підвищення показників фізичного розвитку та фізичної підготовленості дітей з порушенням зорового аналізатора, а також для корекції вторинних відхилень, і як внаслідок, зміцнення стану їх здоров'я.

Проаналізовані автором О.В. Анфілатовою [1, с.16] існуючі програми та методики по АФВ дітей з захворюванням зорового аналізатора було встановлено, що немає змістовного взаємозв'язку різноманітних форм занять, також відсутність диференційованого та індивідуалізованого підходів в підборі засобів АФВ під час проведення цих форм занять. Тому дослідницею було розроблено та апробовано методику безперервного АФВ дітей старшого дошкільного віку з послабленим зором. Сутність даної методики полягала в тому, що в ній використовувались різноманітні по цілям та завданням, але оптимально взаємопов'язаних по змісту форм занять.

Розвиток АФК обумовлено необхідністю людства в оздоровленні нації та водночас підготовки кадрів для роботи з людьми, які мають відхилення в стані здоров'я. Об'єктивними передумовами є ріст захворювань, збільшення кількості інвалідів всіх груп та категорій, в тому числі і дітей, які народжуються із патологіями фізичного, розумового, сенсорного розвитку [10, с. 245].

Висновки:

1. За аналізом спеціальної науково-методичної літератури виявлено негативну динаміку збільшення осіб з особливими потребами, що є загрозливим чинником у процесі життєдіяльності людства.

2. Представлено дані багатьох спеціалістів, які направлені на удосконалення навчально-виховного процесу АФВ. Висвітлено розробку та впровадження в практичну діяльність уроків фізичної культури різноманітні корекційні технології, методики та програми для відновлення та покращення відстаючих рухових недоліків та супутніх функціональних відхилень в опорно-руховому апараті дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором.

3. Встановлено роль та важливість АФВ в системі навчально-виховного процесу школи-інтернат де навчаються діти молодшого шкільного віку з послабленим зором.

Перспектива подальших досліджень. На основі проведення констатувального експерименту та обробки отриманих результатів даних методами математичної статистики, будуть визначені показники фізичного розвитку (соматометричні, стоматоскопічні та фізіометричні) у дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором. Отримані результати даних порівнюватимуться з практично здоровими однолітками для виявлення найбільш відстаючих функціональних недоліків та порушень параметрів рухової сфери.

Література.

1. Анфилатова О. В. Методика непрерывного адаптивного физического воспитания старших дошкольников с нарушением зрения : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. пед. наук спец. 13.00.04 «Теория и методика физического воспитания, спортивной тренировки, оздоровительной и адаптивной физической культуры» / О. В. Анфилатова. – Киров, 2005. – 23 с.
2. Винник Джозеф П. Адаптивное физическое воспитание и спорт / под ред. Джозефа П. Винника ; пер. с англ. И. Андреев. – К. : Олимп. лит., 2010. – 608 с.
3. Дяченко А. А. Корекція порушень постави дітей молодшого шкільного віку з пониженням зором засобами фізичного виховання: дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. виховання і спорту за спеціальністю 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / А. А. Дяченко. – К., 2010. – 190 с.
4. Евсеев С. П. Теория и организация адаптивной физической культуры : учеб. : в 2 т. / под общ. ред. С. П. Евсеева. – М., 2002. – 448 с.
5. Евсеев С. П. Теория и организация адаптивной физической культуры : учеб. : в 2 т. / под общ. ред. С. П. Евсеева. – М., 2007. – 448 с.
6. Евсеев С. П. Адаптивная физическая культура : учеб. пособие. С. П. Евсеев, Л. В. Шапкова. – М. : Сов. спорт, 2000. – 240 с.
7. Еракова Л. А. Дифференцированное физическое воспитание слепых и слабовидящих в условиях специализированного интерната: дис. на соискание учен. степени канд. наук по физ. воспитанию и спорту за спец. 24.00.02 «Физическая культура, физическое воспитание разных групп населения» / Л. А. Еракова. – К., 2005. – 182 с.
8. Ермаков В. П. Основы тифлопедагогика. Развитие, обучение и воспитание детей с нарушением зрения / В. П. Ермаков, Г. А. Якунин. – М., 2000.
9. Чудна Р. В. Адаптивне фізичне виховання дітей з вадами розвитку: навч. метод. посіб. / Р. В. Чудна. – Донецьк: Норд-Пресс, 2011. – 312 с.
10. Шапкова Л. В. Адаптивна фізична культура: методологія та розвиток в сфері вищої професійної освіти: дис. на здобуття наукового ступеня доктора пед. наук: спец. 13.00.08. «Теорія і методика професійної освіти» / Л. В. Шапкова. – СПб. – 2003. – 448 с.
11. Шапкова Л. В. Частные методики адаптивной физической культуры: учебник / под общ. ред. Л. В. Шапковой. – М. : Сов. спорт, 2007. – 608 с.
12. Юрченко О. А. Особливості кінематики ходьби дітей молодшого шкільного віку з послабленим зором / О. А. Юрченко // Теорія і методика фіз. виховання і спорту. – К, 2012. – № 2. – С. 99–102.

Сергієнко К.М.*доцент,**Національний університет фізичного виховання і спорту України**Кафедра кінезіології**м. Київ, Україна***Носова Н.Л.***доцент,**Національний університет фізичного виховання і спорту України**Кафедра кінезіології**м. Київ, Україна***Сергієнко І.Р.***аспірант,**Східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки**Кафедра фізичного виховання**м. Луцьк, Україна*

АНАЛІЗ СТАВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ПЛАВАННЯ

На сьогодні фахівці повсюдно фіксують обмеження фізичної активності молодших школярів, що загрожуватиме виникненням психосоматичних захворювань. Науковці схильні пояснювати вказану негативну тенденцію перманентно зростаючим розумовим і емоційним навантаженням, шляхи до подолання яких варто шукати у оптимізації рухового режиму, зокрема засобами плавання [1].

Доведено, що плавання здійснює позитивний вплив на дитячий організм: під дією вправ у воді покращується функціонування основних систем організму, гармонізується фізичний розвиток, підвищується розумова та фізична працездатність, а також зростає адаптація до навчальних навантажень [2, 4]. Крім того, плавання є життєво важливою навичкою для дітей молодшого шкільного віку і засобом їх розвитку та загартовування [3, с. 88].

В ході дослідження, з метою встановлення ставлення молодших школярів до плавання, нами було проведено анкетування, у якому прийняли участь 93 учні 2–4 класів Луцької загальноосвітньої школи № 26. Причому серед учасників експерименту було 34 учні 2, 28–3 та 31–4 класів. Зауважимо, що серед респондентів зафіксовано наступний розподіл: у 2 класі навчалось 19 хлопчиків і 15 дівчат, у 3 класі – 12 хлопчиків і 16 дівчат, а у 4 – 21 хлопчиків і 18 дівчат.

Опитування показало, що з поміж учасників експерименту переважна більшість, на жаль, не вміє плавати (рис. 1).

Так, встановлено, що серед хлопчиків, які навчаються в 2 класі, всього 10,5% (n=2) вміють плавати, 26,3% (n=5) частково вміють, а 63,2% (n=2) зовсім не вміють плавати. Серед учнів 3-го класу спостерігався наступний розподіл: 8,3% (n=1) вміють, 33,3% (n=4) частково вміють та 58,3% (n=7) не вміють плавати. Натомість з поміж хлопчиків 4 року навчання 14,3% (n=3) вміють, 28,6% (n=6) частково вміють і 57,1% (n=12) не вміють плавати взагалі.

Водночас серед дівчат ситуація виглядала ще більш тривожною: серед дівчат 2 класу 73,3% (n=11), 3 класу – 62,5% (n=10), 4 класу – 61,1% (n=11) не можуть триматися на воді.

Як показали результати досліджень, більша частка хлопчиків молодших класів вміє плавати у порівнянні з дівчатами даного шкільного віку.

Для хлопчиків, так і для дівчат характерним є збільшення частки дітей з навичками плавання з класу у клас.

Проте загальні результати опитування виявилися невтішними: понад 50% дітей молодшого шкільного віку не зважають на статтю не вміє плавати.

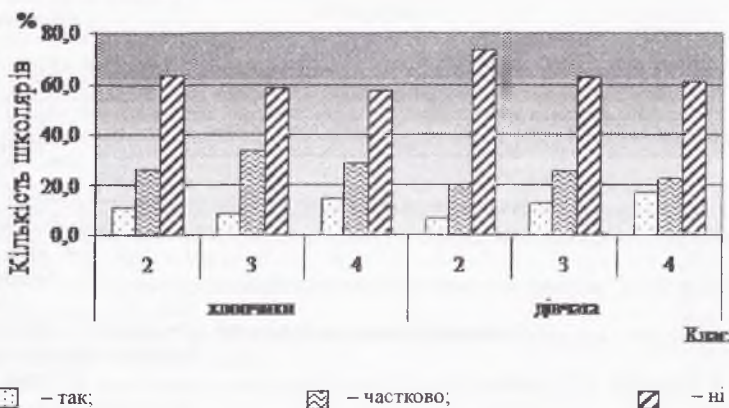

Рис. 1. Розподіл молодших школярів за вмінням плавати в залежності від класу навчання. (n=93):

Відтак актуальним завданням сьогодення являється розвиток та впровадження програми залучення до плавання широкого кола дітей.

Подальший аналіз анкетних даних дозволив встановити, що серед хлопчиків 2 класу 47,4% (n=9) бажають відвідувати басейн у вільний від навчання час. При цьому 58,3% (n=7) та 66,7% (n=14) учнів 3-го і 4-го класів відповідно також відповіли на поставлене питання ствердно. Не зважаючи на помітно меншу частку дівчат, які б воліли займатися плаванням, таких виявилось досить багато, а саме, 40% (n=6) 2-класниць, 43,8% (n=7) 3-класниць та 44,4% (n=8) 4-класниць. Вочевидь, з віком діти усе більше уваги звертають на плавання та віддають належне даному виду активності як життєво необхідній навичці.

Отримані результати прямо вказують на нереалізований попит серед дітей молодшого шкільного віку до занять плаванням, що варто використати науковцям у області фізичного виховання з метою збереження і зміцнення здоров'я підростаючого покоління.

Література:

- Гричик Д. В. Інноваційна спрямованість до навчання з плавання молодших школярів у системі шкільного фізичного виховання / Д. В. Гричик, Ю. Ю. Солонець // Вісник Чернігівського нац. пед. ун-ту. – 2014. – Вип. 118(1). – С. 93-95.
- Дікалова О. О. Вплив занять плаванням на здоров'я молодших школярів / О. О. Дікалова // Науковий часопис Національного пед. ун-ту. – К.: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2014. – Випуск 3К(44)14. – С. 206-208.
- Пілярська І. Оцінка показників фізичного розвитку дітей 6–7-річного віку, які займаються плаванням / Івана Пілярська // Молодіжний науковий вісник Східноєвропейського нац. ун-ту ім. Лесі Українки. – 2013. – Вип. 9. – С. 88-92.
- Хришко І. В. Види програм з традиційними та інноваційними засобами фізичного виховання на фізичний стан молодших школярів. автореф. дис. ... канд. наук з фіз. вих.: 24.00.02 / І. В. Хришко. – К.: НУФВСУ, 2012. – 23 с.